

III AUz 174/13 **Postanowienie**

Dnia 29 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca: SSA Anna Polak

Sędziowie: SSA Barbara Białecka (sprawozdawca)

del. SSO Beata Górską

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2013 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

przy udziale Z. K.

o podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne,

na skutek zażalenia płatnika składek na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 września 2012 r., sygn. akt VII U 1257/12,

postanawia:

I. sprostować w komparycji zaskarżonego postanowienia niedokładność przez wskazanie, że sprawa jest rozpoznawana „przy udziale Z. K. ”,

II. oddalić zażalenie.

SSA Barbara Białecka SSA Anna Polak del. SSO Beata Górską

UZASADNIENIE

Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 1 lutego 2012 r. ustalającej podstawę wymiaru składek z tytułu podlegania ubezpieczeniom przez ubezpieczonego w okresie wskazanym w decyzji. Odwołująca wniosła o przesłuchanie w charakterze świadków pracowników zatrudnionych w jednostce spółki w S..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości.

Postanowieniem z dnia 12 września 2012 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych uznał się niewłaściwym miejscowo do rozpoznania sprawy i przekazał sprawę zgodnie z właściwością Sądowi Okręgowemu w Warszawie. Powołując treść art. 461 § 2 k.p.c. Sąd I instancji zważył, że odwołujący - Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością ma swoją siedzibę w W., dlatego właściwy do rozpoznania sprawy jest Sąd Okręgowy w Warszawie, któremu na podstawie art. 200 § 1 k.p.c. sprawa została przekazana do rozpoznania.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiodło Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W., zarzucając mu naruszenie art. 461 § 2 k.p.c. poprzez błędną jego wykładnię i zastosowanie podnosząc, że w momencie przeprowadzania kontroli ZUS i sporządzania protokołu kontrolnego pracodawcą ubezpieczonego był Zakład (...) z siedzibą w S.. Decyzje organu wydane zostały przez inspektorat ZUS w S. i dopiero na etapie odwołań od tych decyzji

do sądu uległ zmianie pracodawca, którym stała się (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Wskazując na powyższe odwołująca spółka wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. okazało się nieuzasadnione.

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych – jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej – właściwy jest sąd, w którego okręgu ma miejsce zamieszkania (siedzibę) strona odwołująca się od decyzji wydanej przez organ rentowy (art. 461 § 2 k.p.c.). Cytowana regulacja, przy uwzględnieniu treści art. 461 § 2¹ oraz § 2² określa swego rodzaju właściwość wyłączną w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, którą może modyfikować tylko zastosowanie § 3 tego przepisu, a także postanowienia przepisów szczególnych odnoszących się do systemu ubezpieczeń społecznych. Zgodnie natomiast z brzmieniem art. 200 § 1 k.p.c. sąd, który stwierdzi swą niewłaściwość, przekaże sprawę sądowi właściwemu. Postanowienie sądu może zapaść na posiedzeniu niejawnym.

Jak wynika z akt niniejszej sprawy, postępowanie sądowe zostało zainicjowane odwołaniem Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. od decyzji organu rentowego ustalającej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia Z. K. podlegającego ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością S.. Jednocześnie z informacji i dokumentów przedłożonych do akt sądowych przez odwołującą się spółkę wynika, że mocą uchwały nr (...) zarządu Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. z dnia 15 grudnia 2011 r., z dniem 1 stycznia 2012 r. wprowadzono strukturę jednego pracodawcy w Przedsiębiorstwie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. i pracodawcą dla wszystkich pracowników spółki zostało Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Pracownicy, dla których pracodawcą przed powyższą zmianą była między innymi (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Zakład (...) w S. przeszli do wymienionego wyżej pracodawcy z dniem 1 stycznia 2012 r. w trybie art. 23¹ kodeksu pracy.

W obliczu powyższych niekwestionowanych faktów, w szczególności przyjmując, że stroną odwołującą się od decyzji wydanej przez organ rentowy jest Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., nie sposób czynić Sądowi I instancji zarzutu niewłaściwego zastosowania art. 461 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy w Szczecinie trafnie uznał się za niewłaściwy miejscowo i orzekł o przekazaniu sprawy do rozpoznania właściwemu Sądowi Okręgowemu w Warszawie.

Na marginesie należy tylko podnieść, że strony postępowania mogły skorzystać z możliwości przewidzianej przez ustawodawcę w art. 461 § 3 k.p.c. i złożyć we właściwym sądzie uzasadniony wniosek o przekazanie sprawy do sądu równorzędnego ze względów celowościowych.

Z wyżej podanych przyczyn, uznając zażalenie za niezasadne Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił je w całości (punkt II).

Nadto w postanowieniu z dnia 27 września 2012 r. na skutek oczywistej niedokładności pominięto wskazanie uczestnika postępowania Z. K., a z akt organu rentowego bezspornie wynika, że adresatem decyzji zaskarżonej w niniejszym postępowaniu jest obok płatnika składek - jego pracownik – ubezpieczony Z. K.. Natomiast art. 477¹¹ § 1 k.p.c. stanowi, że stronami są ubezpieczony, inna osoba, której praw i obowiązków dotyczy zaskarżona decyzja, organ rentowy i zainteresowany. Z kolei, zgodnie z art. 350 § 1 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c. Sąd może z urzędu sprostować w postanowieniu niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 350 § 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c. orzeczono o sprostowaniu orzeczenia (punkt I).

SSA Barbara Białecka SSA Anna Polak del. SSO Beata Górska